

на Римскыѣхътѣ Епископъ, като наследникъ и пріемникъ Петровъ.— Изъ Христосъ Спаситель отдаваше на сичкытѣ си Апостолы всякоги равна честь и любовь, и имѣнѣваше ги свои дрѣгове: „Не вы имѣнѣваете рабы (слѣбгы), чѣ ѹшъ не знаете какко вы прави Господь.— Изъ вы наименовахъ дрѣгове, защото сичко каккото чѣхъ, отъ Отца моего, казахъ вы го.“

2.) Коакото за Петра, дѣто казвата Римлянытѣ, чѣ го Христосъ почиталъ и обичалъ повече отъ сичкытѣ дрѣбгы Апостоалы; това са дѣказва явно, какъ не е истинна; защото Христосъ изобличавалъ Апостоалъ Петра много пѣти, когато не е мислялъ съобразно съ Божіѣхътѣ свѣтъхъ, и когато не са покорявалъ на възвѣщаніето Христово; като мѣ казалъ: „Иди за мною Сатано соблазнь ми еси. ако не мислиши иже сѣдѣ Божіа, нѣ человекѣскаа.“

3.) Ако вы Апостоалъ Петра полѣчилъ първенството да има власть надъ сичкытѣ дрѣбгы Апостоалы, споредъ както казвать, то вы той и непосреднытѣ мѣ наследницы притажавали дѣйствително същата власть и честь въ първенствующата Църква; изъ ние са ѹдостоверяваме, какъ сичкытѣ Апостоалы притажаваха съ Апостоалъ Петра равно първенство и равна честь; освѣнь това нето единъ предмѣтъ не са е дѣвалъ само на Апостоалъ Петра да го разгѣжда; изъ Соборытѣ разгѣждаха сичкытѣ предметы и рѣшаваха.

4.) Апостоалъ Павелъ, дѣрзостно изобличилъ Апостоалъ Петра, за дѣто е той былъ противникъ на соборныѣхътѣ ѹставъ заедно съ Изычницитѣ; а освѣнь това показа явно, какъ ѣ по-ѹ-